

Shmini 5784 שְׁמִינִי Achtste Vayikra (Leviticus) 9:1-11:47

De Mishkan en de inauguratieceremonie.

De parasha van deze week is Shemini, letterlijk betekendend “achtste”, verwijzend naar de achtste dag van de inauguratieceremonie van de Mishkan. Op deze dag brachten de zonen van Aäron, Nadav en Avihu, een niet-goedgekeurd wierookoffer en kwamen daardoor om. De Torah gaat vervolgens verder met het beschrijven van verschillende offer- en priesterlijke wetten voordat erop de regels voor koosjer voedsel ingegaan wordt.

Zoals een ieder van u weet heeft acht iets heel bijzonders in zich. Er zijn dan ook vele dingen die samen vallen met de 8. Zo is b.v de achtste dag ook de dag van de besnijdenis. De hele onderneming van de bouw van de Mishkan piekt op de achtste dag. De Kohaniem nemen nu hun heilige plichten op zich en ze begrijpen precies hun goddelijke doel om HaShem en Bnei-Yisrael te dienen. HaShem instrueert Mozes om Aharon, zijn zonen en de zeventig ouderen naar het Mishkan te brengen om het offer van verzoening te brengen voor de zonde van het Gouden Kalf. Het type offer en het type van een koosjere Korban is een jonge stier ("Egel" - "עגל"), net zoals het beeld van het Gouden Kalf. Dit leert ons tegelijkertijd ook dat we altijd voor een zonde moeten boeten met hetzelfde waarmee we gezondigd hebben. We zullen HaShem altijd vragen om ons onze zonden te vergeven door de exacte zonde te benoemen en te beloven dat we zo'n zonde niet meer zullen begaan. We moeten ervan afzien om ooit nog dezelfde zonde te begaan en diep berouw voelen over zo'n zonde.

Waarbij we op het punt komen waar ik de aandacht eens wil vestigen op twee personen die zoals men vaak denkt om het leven komen door toedoen van HaShem. Ze worden al eerder genoemd in het bovenstaande. Maar wat is dan een andere mogelijkheid, van datgene wat ons altijd wordt voorgehouden. Wat kan nu eens een andere verhelderende blik geven op deze treurige gebeurtenis. Het antwoord zal u wellicht nog kunnen verrassen.

De Zielen van Nadav en Avihu.

En de zonen van Aaron, Nadav en Avihu, namen een ieder zijn wierookvat, en deden vuur daarin, en leiden reukwerk daarop, en brachten vreemd vuur voor het aangezicht des HEEREN, hetwelk hij hen niet geboden had. Vayikra (Lev) 10:1. Toen ging een vuur uit van het aangezicht des HEEREN, en verteerde hen; en zij stierven voor het aangezicht des HEEREN. Vayikra (Lev) 10:2.

De simpele betekenis is dat de zonen brachten in de Mishkan wat ze niet mochten brengen n.l een vreemd vuur waar HaShem niet om gevraagd had. En daarom als straf stierven ze. Maar wat deden ze dan precies verkeerd? Er zijn hierop verschillende verklaringen door verschillende mensen voortgebracht. Een ervan is dat ze dronken waren. Dit omdat enige verzen later HaShem zegt dat de priesters geen alcohol mogen terwijl ze dienen in de tempel Vayikra (Lev) 10:8-10.

Maar de tekst gaat echter verder naar Mozes met betrekking op Aharon waarin HaShem zegt; Ik zal geheiligd zijn door degene die naast mij zijn. Rashi citeerd hierop de Midrash en legt uit dat Nadav en Avihu zo heilig waren dat ze zelfs nog groter waren dan Mozes en Aharon, en HaShem heiligt zichzelf door hen. Dat verklaart ook waarom Mozes het bevel gaf dat de hele gemeenschap moest rouwen over het verlies van Nadav en Avihu.

Vayikra (Lev) 10:6 En Mozes zeide tot Aaron, en tot Eleazar, en tot Ithamar, zijn zonen: Gij zult uw hoofden niet ontbloten, noch uw klederen verscheuren, opdat gij niet sterft, en grote toorn over de ganse vergadering kome; maar uw broederen, het ganse huis van Israel, zullen dezen brand, dien de HEERE aan gestoken heeft, bewenen. En dit zou niet zijn gebeurd als het twee zondaren betrof die gestraft werden. Wat maakte hen dan zo heilig? De Arizal oppert een ongelofelijke mogelijkheid.

Poorten van reïncarnatie

In de Arizal's beroemde verhandeling Sha'ar HaGilgulim (poorten van reïncarnatie) zoals geschreven door zijn voornaamste leerling Rabbi Chaim Vital, wordt het paar Nadav en Avihu maar liefst 89 keer genoemd. De Arizal leert dan ook dat deze twee deel waren van één ziel. Een uitermate belangrijke ziel die zichzelf bevindt in iedere generatie, met een eindeloze reeks aan spirituele vonken en fragmenten (hfd 14) de ziel vond zijn oorsprong in een deel van Kaïn, de zoon van Adam, en was het enige deel van de ziel dat werd gezuiverd (hfd 27). Natuurlijk moet worden vermeld dat de meeste zielen hun oorsprong vinden in Adam en inderdaad stelt de Arizal dat die van Nadav en Avihu uit het hoogste deel van Adams ziel kwamen. (hfd 31). Nadav en Avihu waren zozeer toegewijd aan spiritualiteit dat ze weigerden te trouwen zie hiervoor b.v Vayikra Rabbah 20:10.

De talmudische wijze Shimon Ben Azzai weigerde ook te trouwen vanwege zijn liefde voor de Torah, waarvan hij zich niet kon voorstellen om deze ook maar een klein moment te moeten missen. In werkelijkheid is dit niet het ideaal van de Torah wat betreft geestelijkheid, het is dan ook niet prijzenswaardig. Ben Azzai zelf was het ook die dit toe gaf dat het niet juist was om te doen. Hij ging zelfs zo ver door te zeggen dat wanneer iemand het huwelijk weigert, hij is als iemand die bloed vergiet en de godsvrucht vermindert (Yevamot 63b). Aan het eind stierf Ben Azzai op een heilige manier zijn ziel ging op naar de hemel om nooit meer terug te komen (Chagigah 14b). In feite maakt de Arizal een expliciete vergelijking tussen de zonen van Aharon en Ben Azzai.

De verbinding met het Gouden kalf.

De Arizal concludeert dat Nadav en Avihu uiteindelijk stierven als een spirituele rectificatie voor het aanbidden van het gouden kalf (hfd 38). Het is vanwege deze reden dat de Torah zegt dat de hele gemeenschap rouwde om hun dood, door het besef dat dit in de eerste plaats de schuld van het hele volk was. Veel van de schuld ligt bij Aharon die ondanks zijn goede bedoelingen uiteindelijk het gouden kalf bouwde voor het volk Shemot (Ex) 32; 2-4. Technisch gezien had hij het moeten zijn die had moeten lijden door de vlammen. De Arizal wijst erop dat het dus zijn grote levens test was. Aharon was de reïncarnatie van Haran de broer van Abraham (hfd 33). Om die reden zijn ook hun namen bijna gelijk, met het enigste verschil de toevoeging van een Aleph; Aharon (אהרן) en (הרן).

De Arizal citeert de beroemde Midrash die het verhaal verteld hoe Abraham vanwege zijn geloof in één G-d in de vlammen werd gegooid door de afgodische dienaar Koning Nimrod. Het was op dat punt dat HaShem zichzelf openlijk openbaarde aan Abraham voor de eerste keer en wonderlijk redde van de vlammen. Toen hij de wonderbaarlijke redding van zijn broer zag, sprong ook Haran in de vlammen en erkende direct G-d op dat moment. Haran was echter voorheen een afgodenaanbidder en had niet de verdienste om gered te worden zoals Abraham. En zo keerde hij terug als Aharon de nobele en rechtvaardige hogepriester, met als belangrijkste test en rectificatie het weerstaan van afgoderij om de zonden uit zijn vorige leven goed te maken.

Aharon had niet het gouden kalf moeten bouwen ook al riskeerde hij daarmee zijn leven. Helaas bezweek Aharon en bouwde het gouden kalf. Het was hij die had moeten lijden onder de consequenties ervan, misschien is dit zelfs wel de reden waarom hij stil was Vayikra (lev) 10:3. Hij kwam tot besef dat hij onjuist had gehandeld door het kalf. Door een groot persoonlijk offer van Aharon's heilige zonen Nadav en Avihu die deze zonde op zich namen hopen de hiermee hun vader te beschermen die zijn handeling puur was. In plaats van Aharon werden zij door de vlammen verzwolgen net zoals Haran in een vorig leven. Zij repareerden de geestelijke schade van

het bouwen van het gouden kalf. Dit is waarom de Torah hun offer beschrijft als een vreemd vuur een die HaShem niet had geboden. Dit offer was niet aan hen om het te maken, maar ze deden het alsnog.

De Arizal verteld ons dat doordat zij dit deden Nadav en Avihu een hele natie reinigden van deze vlek van het gouden kalf. En dus zegt de Torah dat HaShem werd geheiligd door degenen die dicht bij hem stonden, via Nadav en Avihu, dit is waarom Nadav en Avihu zo heilig waren.

Voor nu Shabbat Shalom

Jaacov

ha-makom.eu